www.artattack.sk

JE PIATOK 10. FEBRUÁRA OKOLO ÔSMEJ VEČER A JA SEDÍM V KINE. TOTIŽ DNES NIE JE LEN HOCIJAKÝ VEČER, DNES JE DISTRIKT! A KEĎŽE V TOMTO PODNIKU MÁME TAK TROCHU „NAMOČENÉ PRSTY“, NEDÁ SA MU VYHNÚŤ.

Distrikt! a „freestyle“ sú bratia

Text Artattack / SMOET „fotky“ SMOKE PRODUCTION

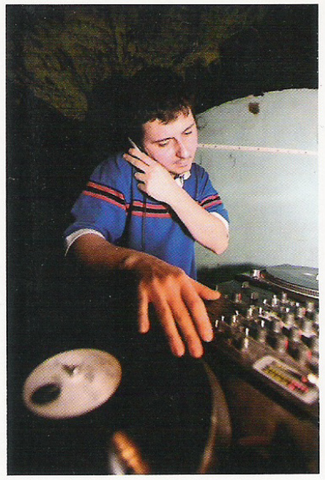

Takto to vyzeralo v Bratislave na kvalifikácii na Artattack Freestyle Battle - celoslovenská súťaž vo „freestyle“. Jej 3. ročník sa uskutoční 29. apríla v bratislavskom klube Babylon už tradične v rámci „indoor“ festivalu Prvý máj.

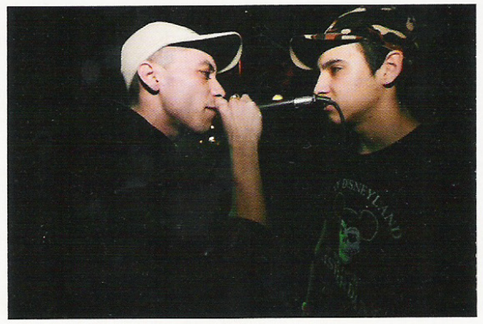

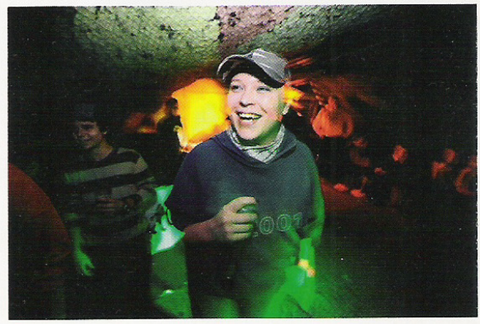

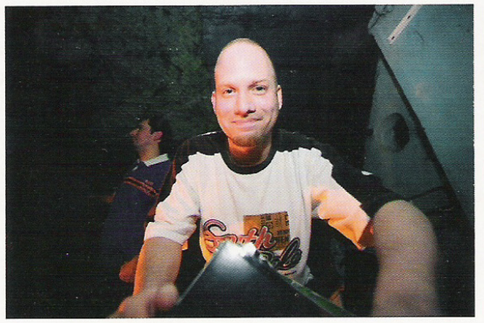

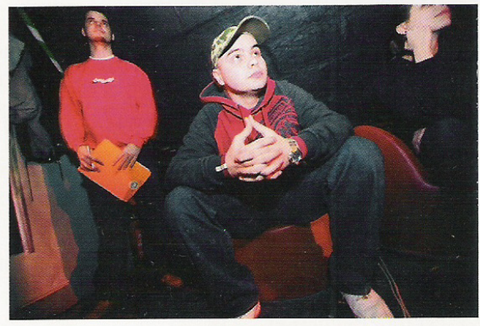

Bratislavská predpremiéra maďarského animovaného filmu „z ulice pre ulice“ sa podarila. Ľudia sa bavili, občas sa dokonca smiali aj na správnych miestach. Napokon, príjemný rozbeh na nočné pokračovanie. A tým nebolo nič iné ako Artattack Freestyle Battle – bratislavská kvalifikácia.

Šestnásť „týpkov“, traja „dídžeji“, spomalený bar a kopa ľudí. Síce si občas pripadám, že vekovo do zostavy už nejako nezapadám, to však nič nemení na fakte, že sa bavím. Príchod do klubu čosi po desiatej, pozdraviť pár známych, fotograf Tofk odbieha za svojím „džobom“ (nech už to je čokoľvek) – to už do tanca tým prvým dušiam pod pódiom hrá „dídžej“ Škrupo. Organizátori behajú hore-dole – akcia sa pomaly začína.

Na svoje miesta si sadá porota tentoraz v zložení Moe, Štvanec a Anine. Šestnástim „vyvoleným“ stúpa adrenalín v krvi, niektorým i testosterón a nám ostatným sa pomaly zrýchľuje tep. Systém je klasický, prvé kolo, druhé kolo, semifinále, dvakrát minúta na každej strane. Finále samozrejme na tri.

Rozpis sa robí na abecednom princípe, prvý s posledným. Napriek niektorým výhradám v dave je to určite spravodlivý princíp, nakoniec – svojím spôsobom si „rapperi“ za svoje rozlosovanie môžu sami. Čo si so svojím menom navarili, to nech si aj zjedia – povedal by klasik.

Priestor pod pódiom sa napĺňa, mikrofónu sa chytá Anine v dvojrole moderátor a porotca. Začína sa prvé kolo, v ktorom sa stretáva osem dvojíc. Nebudem ich menovať všetkých, kompletný zoznam nájdete po kliknutí na „foto“. Za zmienku stoja totiž iba niektoré vystúpenia a ak chcete dokumentárny článok, kúpte si časopis Geo alebo si pustite Spektrum.

V prvom kole určite zaujala Zet.u.zet.a., ktorá mňa osobne vcelku prekvapila nadhľadom a zmysluplnosťou. Naopak, všelijakého „bla bla bla“ sme si mohli vypočuť až až. Počuť totiž pätnásty raz, ako ktosi „šuká“ kohosi mamu, by skolilo aj žirafu. Výborne sa v prvom kole prezentoval aj Strapo von Noane, mladý talent z Malaciek – ale o ňom neskôr.

Sketa mal pri postupe trochu problémy, kolá sú napokon až štyri a dve témy k tomu. Jedna s názvom „Si paranoik“ (tému nedodržal ani jeden, Anine vtipne poznamenáva, že pravdepodobne ani jeden z nich netuší, čo to tá paranoja je), druhá „Prečo by som mal vyhrať“. Za zmienku ešte stojí chalan s menom Mauglí, ktorý je na pódiu úplne stratený (bol to jeho prvý battle – pozn. red.). Tréma asi robí svoje a „Junyor“ to má takto o dosť ľahšie.

Vo všeobecnosti, nie každý, kto sa postaví na pódium, je MC, no teší ma, že aspoň sebavedomie niektorým nechýba. Občas niekto prekvapí slovným zvratom, občas sklame naučenými frázami a „kecami“ – ale presne o tomto je „battle“. Jednoducho „egotrip“. Čo by vôbec nebol problém, koniec koncov, ide o šou pre ľudí; trochu mi ale prekáža, že niektorým „frístajlerom“ rytmus nič nehovorí. „Beat“ si ide svojou cestou a „rapper“ ho ignoruje. Čo už, nemal by som do toho veľmi rozprávať, sám by som sa na to pódium asi nepostavil.

Druhé kolo je o poznanie lepšie. „Pavúk“ je však neúprosný, a tak sa v ňom stretávajú Strapo a Zet.u.zet.a., čo bolo pre mňa osobne nakoniec predčasné finále. Hneď na úvod téma – „Si môj sexsymbol“. Vtipný, zábavný a najmä kvalitný súboj. Rozhoduje tretie kolo a ďalšia téma „Prečo súťažím“. Určite správne postupuje Strapo, Zet.u.zet.u môže iba mrzieť, že na tohto „týpka“ narazila už tak skoro. Prekvapením je pre mňa Shomi, o ktorom som jakživ nepočul, no „dole“ a „k baru“ poslal Sketu a to vcelku zaslúžene. Zvyšné dva súboje ma nijako zvlášť nezaujali, snáď len oduševnené a nekritické povzbudzovanie Malého Miša niektorými exotmi v publiku.

Semifinále: za gramofónmi striedajú Škrupa maďarskí hosťujúci „dídžeji“ Alvin a Dijoint. V prvom na seba narazili Strapo a Shomi. Objav posledných dní nemal väčšie problémy, a tak Strapo celkom jednoznačne postupuje. Druhé semifinále je o čosi vyrovnanejšie, Malý Mišo a IQ. Musí sa siahnuť až k tretiemu tematickému kolu so zadaním „Čo máte najradšej“. O malý chlp je lepší IQ, a tak postupuje do finále.

No a máme tu finále. V tom sa streli Strapo von Noane z Malaciek a IQ z Petržalky. IQ-mu trochu pomohol „pavúk“, kde nenarazil na výraznejšieho súpera, no po viac-menej priemerných výkonoch v predchádzajúcich kolách vo finále dokázal, že s ním určite treba počítať. Naopak, Strapo po kvalitných výkonoch ukázal, že všetky rýmy si ešte „nevystrieľal“ a že v jeho osobe rastie slovenskému hip-hopu jeden obrovský talent. Tento šestnásťročný mladík sa totiž na pódiu cíti ako doma (to je tuším taká Lučeničova floskula) a frázuje spôsobom, ktorý si tu môže dovoliť len niekoľko naozaj vyzretých „MC's“. V mojom osobnom hodnotení (podotýkam, že v „Mojom“ a „Osobnom“) sa radí hneď vedľa Mareka (Moe z Amo) a Michadelika (Moja Reč), ktorých si osobne vo „freestyle“ dosť cením.

Diváci dostali na podnose tri kolá, ktoré boli úžasným vyvrcholením večera. Všetci sa bavia a na víťazovi už vlastne ani nezáleží. Ale pre tých, čo im záleží – vyhral nakoniec Strapo. Podotýkam, zase zaslúžene.

Nasleduje exhibícia, Strapo vyzýva Mareka a nachádza aj prvú a jedinú osobu, ktorá ho dokázala v túto noc prekonať. Battle sa však už mení na „jam“, pridáva sa i Sketa či Agresol Lotor. V tomto prípade bohužiaľ – tento chlapík jednoducho nepochopil, že mu už ušiel vlak, a keďže ho nikto nebol schopný stiahnuť z pódia, takto urobil jediný škrabanec na tvári tejto akcie. Tak ale čo už, človek nemôže chcieť všetko – napokon, vždy sa nájde pár hlupákov. Dá sa na tom nájsť i čosi pozitívne a to fakt, že tento chalanisko vyprovokoval Štvanca, aby mu ukázal, kto je na pódiu kráľom. A kto Štvanca pozná vie, že tie „roky-rokúce“ si svoje meno nebudoval z vody.

Záverom by sa patrilo zhodnotiť akciu ako celok. Pod hlavičkou nášho webu sa znovu podarilo spraviť jednu zaujímavú akciu a bolo mi potešením sa na nej zúčastniť. Ukázalo sa tiež, že nie každý, kto drží v ruke „majk“, je aj „rapper“, tobôž nie „frístajler“. No a snáď ešte ten bar – ale to už je problém Subclubu (trochu empatie – nechcel by som byť v úlohe barmaniek, tie fakt lietali ako splašené, no „drinkuchtivých hip-hoperov“ bolo fakt „o hubu“ uspokojiť).

Takže „sečteno a podtrženo“: Distrikt! večer a oba palce smerujú nahor. Už aby bol ten apríl a „veľký“ Artattack Freestyle Battle...